



บทที่ ๖

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาผลของการอยู่ร่วมกันของผู้พิ้งพันธุ์และผู้พิ้งโพรง ต่อการควบคุมไรศัตรูผึ้งโดยธรรมชาติ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้พิ้งโพรงมีพฤติกรรมกำความล่อด้วย ค้นหาและกำจัดไวราร์รัวออกจากรังผึ้งได้อย่างเด่นชัด
2. ผู้พิ้งโพรงที่ออกจากราชอาณาจักรในรังผึ้งพันธุ์สามารถอยู่ร่วมกับผู้พิ้งพันธุ์ได้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการดำรงชีวิตของผู้พิ้งพันธุ์
3. การนำค่อนตัวอ่อนและฉักแต่ผู้พิ้งโพรง จำนวน 2 ค่อน สามารถควบคุมไวราร์รัวในรังผึ้งพันธุ์ให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้พิ้งพันธุ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. การนำค่อนตัวอ่อนและฉักแต่ผู้พิ้งโพรงไปปลูกในรังผึ้งพันธุ์เพื่อควบคุมไวราร์รัวนั้นควรระวังเรื่องโรค และศัตรูต่าง ๆ ที่อาจมีอยู่ในรังผึ้งโพรง เช่น โรคตัวอ่อนเน่า หนองมีเลือกินไข่ผึ้ง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นสาเหตุให้เกิดการระบาดในผึ้งพันธุ์ได้
2. เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้พิ้งพันธุ์มีพฤติกรรมในการกำความล่อด้วยการกำจัดไวรังไม่ติดพอตั้งนี้การแก้ปัญหาไรศัตรูผึ้งชนิดนี้ในระยะยาวจึงควรมีการคัดเลือกพันธุ์จากรังผึ้งที่มีความสามารถต้านทานต่อไวรันด์สูง เพื่อใช้ในการขยายพันธุ์ในรุ่นต่อ ๆ ไป
3. ในอนาคตควรที่จะได้มีการศึกษาทางด้านแพนธุ์วิศวกรรมเพื่อหาสารพันธุ์กรรมที่เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมการกำความล่อด้วยการกำจัดไวรังและสามารถถ่ายทอดสารพันธุ์กรรมนี้ไปยังผึ้งนางพญาของผู้พิ้งพันธุ์ ที่สามารถให้ลูกชิ้งเป็นผึ้งงานที่มีความสามารถต้านทานต่อไวรันด์ได้